

Lúxemborg, 12. desember 2024

FRÉTTATILKYNNING 17/2024

Dómur í máli E-15/24 A gegn B

FLUTNINGUR MEÐ BARN TIL DANMERKUR

Með dómi sem kveðinn var upp í dag veitti EFTA-dómstóllinn ráðgefandi álit um spurningar frá áfrýjunardómstóli Borgarting (*Borgarting lagmannsrett*) varðandi 7. gr. Sambandsborgaratilskipunarinnar¹ („tilskipunin“) sem og frelsi launþega til flutninga á grundvelli 28. gr. EES-samningsins.

Við meðferð málsins milli A og B, leitar A eftir heimild áfrýjunardómstólsins til að flytjast búferlum með C, til Danmerkur. A og B eru móðir og faðir C, sem er ólögráða. Spurningarnar sem lagðar voru fyrir EFTA-dómstóllinn sneru að því hvort sú krafa samrýmdist EES-rétti að samkvæmt norskum lögum þarf foreldri sem fer með forsjá barns, en sameiginlega foreldraábyrgð, samþykki frá hinu foreldrinu eða dómsúrskurð fyrir flutning milli landa þegar ekki er gerð slík krafa vegna flutnings innan Noregs.

EFTA-dómstóllinn komst að þeirri niðurstöðu að grundvallarreglan um hagsmuni barns sé meginregla EES-réttar. Af því leiðir getur takmörkun á frelsi foreldris til flutnings innan EES, bæði á grundvelli tilskipunarinnar og EES-samningsins, verið réttlæt看leg ef markmiðið er að tryggja hagsmuni barnsins og að meðalhófs sé gætt. Síðarnefnda matið gefur til kynna að markmiðið verði að vera tryggt á samræmdan og kerfisbundinn hátt í norskum lögum.

EFTA-dómstóllinn taldi að þær reglur sem málsaðilar deila um virðast ekki hafa það að markmiði að tryggja barninu jafnt aðgengi að báðum foreldrum sínum á samræmdan og kerfisbundinn hátt. Jafnframt taldi EFTA-dómstóllinn að breyting á lögsögu gæti í sjálfu sér ekki réttlætt takmörkunina, þar sem ákvarðanir er varða barn verða staðfestar og framfylgt þegar það flytur frá Noregi til Danmerkur. EFTA-dómstóllinn tók fram að samkvæmt norskum rétti heyrði flutningur barns til annars lands undir sameiginlega foreldraábyrgð en flutningur innanlands væri ákvörðun sem forsjáforeldri gæti sjálft tekið. Þá taldi EFTA-dómstóllinn að hægt væri að réttlæta slíkan mismun, væri það gert með hagsmuni barnsins að leiðarljósi.

EFTA-dómstóllinn taldi enn fremur að áfrýjunardómstólnum bæri, í hverju tilviki fyrir sig, að taka mið af ferðafrelsi foreldris samkvæmt EES-rétti, við mat á því hvort flutningur barns milli landa væri því fyrir bestu. Landsdómstóllinn getur ekki byggt á þeirri forsendu að það sé ávallt barninu fyrir bestu að búa í Noregi.

Þetta ráðgefandi álit er hluti af málsmeðferð fyrir áfrýjunardómstóli Borgarting, sem mun að lokum skera úr um hvort A geti flutt með C til Danmerkur.

Dóminn í heild sinni er að finna á vefslóð EFTA-dómstólsins: eftacourt.int/cases/e-1524/

¹ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/38/EB frá 29. apríl 2004 um rétt borgara Sambandsins og aðstandenda þeirra til frjálsrar farar og dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1612/68 og niðurfellingu tilskipana 64/221/EBE, 68/360/EBE, 72/194/EBE, 73/148/EBE, 75/34/EBE, 75/35/EBE, 90/364/EBE, 90/365/EBE og 93/96/EBE

Fréttatilkynning þessi er ekki opinbert skjal. Dómurinn sjálfur gildir.